

בש"פ 5053/17 - מדינת ישראל נגד פלוני, פלונית, פלונית

בבית המשפט העליון

בש"פ 5053/17

כבוד השופטת א' חיות
מדינת ישראל

לפני:
המבקש:

נ ג ד

1. פלוני
2. פלונית
3. פלונית

המשיבים:

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוות אכיפה –
הפלילי) (סמכוות אכיפה – מעצרם), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ב' באב התשע"ז (25.7.2017)

בשם המבקש: עו"ד עדי שגב

בשם המשיבה 3: עו"ד נעם בונדר

החלטה

זהוי בקשה (שלישית) להארכת מעצרה של המשיבה 3 לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוות אכיפה –
מעצרם), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרם) בתשעים ימים החל מיום 3.7.2017 או עד למתן פסק הדין בתפ"ח
16-04-5492 בבית המשפט המחוזי בבאר-שבע, לפי המוקדם.

1. עובדות כתוב האישום פורטו בהרחבנה בהחלטתו של השופט ח' מלצר מיום 18.4.2017 בש"פ 1507/17 ועל כן
נשוב ונעמוד עליון אך בהתמצית. על פי הנטען בכתב האישום נישאו המשיבים 1 ו-2 זה לזו בשנת 1995, והמשיבה 3
שהתגוררה בשכנות אליהם ניהלה עם המשיב 1 קשר רומנטי החל משנת 2001 ועד למועד שאין ידוע למאשמה. ל',

עמוד 1

ሊידת 1984, हיא בטה של המשיבת 2 מנישואים קודמים (להלן: המתלוננת 1) ושתי המתלווננות האחרות בתיק (ולידות 1995 ו-1998 בהתקאה ולהן: המתלוננת 2 והמתלוננת 3), הן בנותיה של המשיבת 3. לטענת המדינה בין השנים 1995-2012 ביצעה המשיבת 1 מעשי אינוס ומעשים מגנים רבים במתלוננת 1 בידיעתה ובאישורה של המשיבת 2, אשר אף נטלה חלק בביצוע חלק מהמעשים. עוד נטען בכתב האישום כי במסגרת מערכת היחסים שקיימו המשיבת 1 והמשיבת 3 הם ביצעו עבירות מין רבות במתלוננת 1 וכי בין השנים 1995-2016 תקף המשיבת 1 את המתלוננת 1 ואיתם עליה כי יפגע בה. כתב האישום מוסיף ומיחס למשיבת 1 ולמשיבת 3 מסכת של פגיעות מיניות גם בבנותיה של המשיבת 3 (המתלוננת 2 והמתלוננת 3) ובגין כך הם מושאים בעבירות נוספות של אינוס ומעשים מגנים. עוד מיחסות למשיבת 3 עבירות של הדחה בחקירה, תקיפה הגורמת חבלה של ממש על ידי אחראי וUBEROT מין במשפחה (מעשה סדום).

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום עתירה המדינה להורות על מעצרם של המשיבים עד תום ההליכים נגדם. בית המשפט המחוזי קבע כי קיימת בתיק תשתיית של ראיות לכואורה המצבייה על סיכוי סביר להרשותם של המשיבים בעבירות המויחסות להם, אך הורה על עירication תסקרי מעוצר לצורך בחינת מסוכנותם וחילופות מעוצר אפשריות. בתסקרי המעוצר הנוגע למשיבת 3, זיהה שירות המבחן כי קיים סיכוי להישנות התנהגות פוגענית מצדה ומשלא הוצאה כל חילופת מעוצר בעניינה לא המליך שירות המבחן על שחזרה למעוצר. בהחלטתו מיום 31.5.2016 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרם של כל המשיבים עד לתום ההליכים נגדם, אך משנקפו תשעה חדשים מיום מעצרם ומשפטם טרם הסתיים, הגישה המדינה בקשה להארצת המעוצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרם. במסגרת הדיון בבקשתה פיצל השופט שהם את הדיון בין המשיבות 2 ו-3 למשיבת 1, והורה על קבלת תסקרי משלים בעניין של המשיבות 2-3 אשר יבחן על ידי בית המשפט המחוזי, בעוד שלגביו המשיב 1 הוארך המעוצר בתשעים ימים, כמבוקש (בש"פ 16/9975).

במסגרת התסקרי המשלים שהוגש בעניינה של המשיבת 3 בוחן שירות המבחן חילופה שהוצאה על ידה באותו שלב בהוטל "סלעית", אשר נועד לשיקומן של נשים העוסקות בזנות (להלן: ההוטל). שירות המבחן ציין כי המשיבת 3 הביעה בפנוי ספק אם תוכל להסתדר עם אוכלוסיית ההוטל וכן הציגה עמדה ולפיה היא אינה זקופה כלל לטיפול. שירות המבחן הוסיף וציין כי ההוטל אינו מאפשר פיקוח צמוד והשהות בו וולונטארית. צוות ההוטל הביע אמןם נוכנות לראיין את המשיבת 3, אך נוכח ההערכה כי קיים סיכון להישנות התנהגות פוגענית מצד המשיבת 3 ונוכח מאפיינו של ההוטל, סבר שירות המבחן כי הוא אינו מתאים לשמש חילופת מעוצר עבור המשיבת 3.

ביום 29.1.2017 דחה בית המשפט המחוזי בקשה לעיון חוזר שהגישיו המשיבות 2 ו-3 בהתבסס על תסקרי המעצר. בכל הנוגע למשיבת 3 ציין בית המשפט כי לא השתכנע שיש מקום לקיום ראיון בהוטל שכן המסתגרת אינה מתאימה לשמש לה כחלופת מעוצר. עוד ציין כי הטעמים והניסיונות שעמדו בסיס ההחלטה המתעלמת מהמשיבת 3 עומדים בעינם לב לכך ששמיית פרשת התביעה טרם הסתיימה, לרבות שמיית עדותן של בנותיה – המתלווננות 2 ו-3. לאחר שעודכן בהחלטה בית המשפט המחוזי ונוכח המלצהו של שירות המבחן שלא לאשר את חילופת המעוצר המוצעת על ידי המשיבת 3, האריך השופט א' שהם ביום 22.2.2017 את מעצרן של המשיבות 2 ו-3 בתשעים ימים.

3. תשעים הימים שנקבעו בהחלטתו של השופט א' שהם נקבעו ביום 4.4.2017 האריך השופט מ' מזוז את מעצרם של המשיבים כולם בתשעים ימים נוספים (בש"פ 17/2607). בכל הנוגע למשיבת 3 ציין השופט מזוז כי עקרונית המדינה אינה מתנגדת לחייבת חילופת מעוצר בעניינה. עוד [ציוון] כי המשיבת 3 הגישה עrrר על ההחלטה מיום 29.1.2017 הדוצה את בקשהה לעיון חוזר. על כן,vr נקבע, יש להמתין להחלטה בערר. השופט מזוז הוסיף וקבע כי קצב התנהלותו של ההליך העיקרי אינו משביע רצון, אם כי בנסיבות חלה בעניין זה התקדמות וציוון כי חזקה על בית המשפט המחוזי שיעשה מאמץ קבוע מועד דיון נוספים, ככל הנדרש, על מנת להבטיח התקדמות מהירה של ההליכים.

למען שלמות התמונה צוין כי ביום 10.5.2017, כחודש לאחר החלטת ההארכה הנ"ל, הורה בית המשפט המחוון על מעכראה של המשיבה 2 בפיקוח אלקטרוני.

4. העරר שהגישה המשיבה 3 על ההחלטה הדוכה את הבקשה לעיון חוזר בעניינה, נדחה על ידי בית משפט זה (החלטה השופט ח' מלצר מיום 18.4.2017 בבש"פ 1507/15). בהחלטתו ציין בית המשפט כי אין נמצא טעמיםכבד משקל המצדיקים לסתות מהמלצתו השילית של שירות המבחן. עוד צוין כי המשיבה 3 עצמה צינה בפני שירות המבחן כי היא אינה סבירה שתשתלב באוכלוסיית ההוסטל ולגשתה היא אף אינה זקופה לטיפול. בנסיבות אלו, כך נקבע "לא די ברצונה של העוררת [המשיבה 3] להנות מתנאים נוחים יותר, ללא הצגת כל תכילת שיקומית. ההוסTEL אינו מהו חלופה רואה עבור העוררת, ולא די בחלופה זו כדי לאין, או למצער לצמצם את רמת המסוכנות הנש��פת ממנה". בית המשפט הוסיף וקבע כי בהינתן העובדה שההוסTEL מעודד יציאה לעבודה וקיים שגרת חיים חלק מהליך שיקומי על בסיס וולונטרי, הרי שבלא נוכנות לשיתוף פעולה ורצון מצד המשיבה 3 לקבל טיפול אין כל ביטחון שההlixir הטיפול שלו היא זוכה בمعצר ימשר. שיקול נוסף שנזקף לחובת המשיבה 3 נועז בעובדה כי נוכחותה בהוסTEL עלולה לסכן את הנשים הפוקדות אותו ועוד נקבע כי למשיבה 3 מיעדים ניסיונות לשיבוש הליכי משפט ועל כן, בשים לב لكن שהמתלוננת 3 טרם העידה, אין מקום לשחררה לחלופת מעצר ללא פיקוח צמוד. הערר נדחה, אפוא, אך משהםدينة אינה מתנגדת עקרונית לאפשרות שחרורה של המשיבה 3 לחלופת מעצר, ציין בית המשפט כי יש אפשרות להגיש בקשה לעיון חוזר בתנאי המעצר ככל שתמצאה לה חלופות הולומות אחרות.

5. תשעים הימים שנקבעו בהחלטתו של השופט מזוז מיום 6.4.2017 נקבעו אף הם ביום 3.7.2017 אך בית המשפט טרם הסתיים. על כן שבה המדינה וווערטת להארכת מעכראה של המשיבה 3 בתשעים ימים נוספים. המדינה שבה ומציגת כי היא אינה מתנגדת עקרונית לבחינת חלופת מעצר בעניינה של המשיבה 3, אך מכיוון שלא הוצאה מתאימה היא סבורה כי יש להאריך את מעצרה. בטיעוניה צינה המדינה עוד כי היא עומדת לעתור לתיקון כתוב האישום נוכח העובדה שהמתלוננת 3 לא תוכל להעיד בשל מצבה הנפשי וכן נוכח התغيישות העבריות נשא האישום הראשון הנוגע למATALONNT 1, ככל שהן מתיחסות למשיבה 3.

למען שלמות התמונה צוין כי מעכראו של המשפט 1 ומעכראה בפיקוח אלקטרוני של המשיבה 2 הוarker בהסכמה בתשעים ימים (ר' החלטה בעניינה של המשיבה 2 מיום 22.6.2017 ובעניינו של המשפט 1 מיום 25.7.2017).

6. המשיבה 3 מתנגדת לבקשת ההארכה ומציגת כי היא עירית ואין אפשרות להציג מפקחים או חלופות מעצר אחרות פרט להוסTEL. לגשתה, משהעבירות המียวחות לה בוצעו בبنותיה, ואין נשקפת ממנה סכנה לציבור בכללו ניתן להסתפק בעניינה בחלופת מעצר ללא תנאים מגביילים. עוד נטען על ידה כי משוחלת שהמתלוננת 3 לא תעיד בהlixir, אין חשש לשיבוש הליכי משפט מצדיה ובהתאם הזמן שחלף מאז החלטתו של השופט מלצר והזמן הרב שעוד יחולף עד לסיום ההlixir העיקרי, יש להורות למצער על קיום ראיון בהוסTEL, על מנת שניית יהיה לבחון את שחרורה לחלופת מעצר שם.

ד"ל

7. שמיעת הראיות בהlixir העיקרי החלה ביום 12.12.2016 ומאז התקיימו שבעה דינמי הוכחות והיעדו 13 עד תביעה לרבות המתלוננות 1 ו-2. בעת זה קבע בית המשפט המחוון שתי ישיבות נוספות (בחודש אוקטובר ש"ז) לסיום פרשת עמוד 3

התביעה ותחילת פרשת ההגנה. השאלה אשר בה יש למקד את הדיון בבקשת ההארכה הנוכחית היא האם נוכח חלוף הזמן ויתר הפתוחיות שעליהן עדמה המדינה בטיעוניה, יש בשלב זה לפחות את בחינת החלופה בהוסטל ולהורות על קיום הראיון שם, בשונה מן העמדה שבנה נקט בעניין זה בית המשפט בהחלטתו מיום 18.4.2017.

מן הטעמים שאפרט להלן הגעתו לכלל מסקנה כי יש להסביר על כך בשילולו.

קצוב התקדמותו של ההליך העיקרי, כפי שכבר צוין בהחלטותיהם של השופט א' שהם ו-מ' מוזע, רחוק מהשבי רצון. בהחלטה האחרונה המאריכה את מעצרם של המשיבים ציין השופט מוזע כי על בית המשפט המחויז לעשות מאיןקדם את ההליכים במהירות, אף שבמהלך תקופת ההארכה השנייה תקיימנו שלושה דינום טרם הסתיימה פרשת התביעה ואילו במהלך תקופת ההארכה הנוכחית המבוקשת נקבעו שני דינומים בלבד ואף זאת בתום תקופת ההארכה. בסיסות אלו, נראה לי כי על בית המשפט המחויז להוסיף ולעשות מיוחד מיעוד לעיבוי משמעותו שלلوح הדינומים בתקין הנ במהלך תקופת ההארכה הנוכחית והן לאחר מכן, על מנת להאיץ את שמיית ההליך ככל הניטן.

8. ואולם, חרף קשיים אלה בקצוב ניהול המשפט אני סבורה כי אין מקום להורות על קיום הראיון בהוסטל שלו עותרת המשיבה 3. המשיבה 3 מואשמת ביצוע עבירות בגין ואלימות חמורה ומעוררות חלה בבתה המתלוונת 2 וכן בהՃה בחקירה. תסקير שירות המבחן שהוגש בעניינה של המשיבה 3 הוא שלילי ושירות המבחן סבור כי מן המשיבה 3 נשקפת מסוכנות להישנות התנהגות פוגענית בשל היעדר גבולות פנימיים וקושי לראות את ההשלכות של מעשיה. המדינה אינה מתנגדת אمنם לאפשר את שחרורה של המשיבה 3 לחlopת מעצר אך טעונה, ובצדק, כי בנסיבות העניין נדרשת חלופה הולמת שהיא בה משום מענה למסוכנותה של המשיבה 3 וכן לחש מפני שיבוש הליכי משפט מצידה. חלופה כזו לא עלה בידי המשיבה 3 להציג עד כה. זאת ועוד - לדברי המשיבה 3 היא אינה מעוניינת בשיקום והוא עצמה סבורה כי אינה מתאימה לאוכלוסייה ההוסטל שהינו, כאמור, מסגרת פתוחה ללא פיקוח הדוק. מדובר, כאמור, בחlopת מעצר שכבר נקבע לגביה כי אינה מתאימה ואני הולמת את הנדרש לגבי המשיבה 3 וחלוּפַה הזמן הוא שלעצמו אין בו כדי לשנות מסקנה זו. על כן לא ראוי מקום להורות על קיום הראיון המבוקש.

لمותר לציין, כפי שכבר צוין בהחלטה בבש"פ 1507/15, כי ככל שהיא בידי המשיבה 3 לאות חlopת מעצר אחרת היא תוכל להגיש בקשה לעיון חוזר בתנאי מעכראה לבית המשפט המחויז, אשר יכריע בה לפי שיקול דעתו.

9. סיכום של דברים, הבקשה מתתקבלת ומעכראה של המשיבה 3 מוארך בתשעים ימים החל מיום 3.7.2017 או עד למתן פסק הדיון בתפ"ח 16-04-5492 בבית המשפט המחויז בבאר-שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ד' באב התשע"ז (27.7.2017).

שופט